

Biblická čtení:

Izajáš 11,1-10

I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce. Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. Bázní Hospodinovou bude prodchnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka. Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost. Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzletem odpočívát. Tele a lvíče i žírný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytče bude žrát slámu. Kojenec si bude hrát nad děrou zmije, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře. V onen den budou pronárody vyhledávat kořen Jišajův, vztyčený jako korouhev národům, a místo jeho odpočinutí bude slavné.

List Římanům 15, 4-9

Všecko, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději. Bůh trpělivosti a povzbuzení ať vám dá, abyste jedni i druzí stejně smýšleli po příkladu Krista Ježíše, a tak svorně jedněmi ústy slavili Boha a Otce našeho Pána Ježíše Krista. Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás. Chci říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby ukázal Boží věrnost a potvrdil sliby dané otcům a pohanské národy aby slavily Boha za jeho slitování, jak je psáno: „Proto vzdám tobě chválu mezi národy a jménu tvému žalmy zpívati budu.“

Matoušovo evangelium 3, 1-12

Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“ To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobylky a med divokých včel. Tehdy vycházel k němu celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít. Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nadcházejícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Nemyslete si, že můžete říkat: ‚Náš otec je Abraham!‘ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení. Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně. Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Lopata je v jeho ruce; a pročistí svůj mlat, svou pšenici shromáždí do sýpky, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm.“

Téma: Současný Jan Křtitel a dnešní farizeové a saduceové

Jan Křtitel byl jistě nejprve viděn jako podivín; žije v poušti, nemá pomalu nic pořádného na sobě. Jak vůbec může přežít bez pořádného jídla? A takový člověk volá lidi k obratu v jejich životě, k zásadní změně v přemýšlení o životě a jeho zaběhaných

hodnotách. Možná, k našemu překvapení čteme, že za ním přicházejí lidé, nejprve pár, ale těch pár mluví o setkání s Janem tak zajímavě, že k němu přichází čím dál větší množství lidí a pravděpodobně opakovaně. Chtějí ho slyšet, přemýšlejí nad tím, co znamená to „čiňte pokání“. Mají něco důležitého ve svém životě změnit, ale co to je? Nikdo ho nenapodobuje v oblečení a ve stravování, ani nezůstávají žít na poušti. Tohle pokání tedy není napodobovat někoho tak nějak povrchně, řekla bych. Chodili tam obyčejní lidé, chudí i bohatí, ale také farizeové a saduceové. To byla tehdejší společenská špička. Byli vzdělaní, všichni je považovali za důležité, vlivné, dobře zajištěné, lidé jim projevovali úctu. Pohybovali se mezi VIP lidmi a sami VIP skupinu spoluvytvářeli. Lidé si mysleli, že žijí dobrý život. Hodně lidí si asi přálo – kéž bych tak já byl na jejich místě.

Jan, který slyší denně a přijímá od lidí jejich upřímné doznání a lítost nad tím, co špatného kdy udělali, pro ty farizeje a saduceje, pro tu výstavní skupinu židovské společnosti, nemá dobré slovo. Co mu na nich vadí? Neupřímnost, kterou otravují vztahy mezi lidmi, jako zmije svým jedem ohrožuje lidské životy. Ohánět se zděděnou důležitostí a významem po praotci Abrahamovi jim není k ničemu. Je lepší nemít žádného otce, ale snažit se žít poctivý a upřímný život.

To bylo těžké tehdy a je to těžké i dnes.

V adventní době si zapřemýšlejme, co pokání znamená pro mě osobně. V čem nejsem upřímný a poctivý, i když se snažím. Čím nepříspěvám k dobrým vztahům mezi lidmi a jak to mohu zlepšit?

Kéž bychom dnes jako církve dokázali být novodobým Janem Křtitelem a nebát se upozorňovat na špatnosti. Zato všechny, kdo chtějí svůj život vést poctivě, upřímně, takovým pomáhat a odpouštět jim to špatné, čeho možná zatím jen v duchu litují. A samozřejmě usilovat o poctivý a upřímný život sami u sebe.